

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Romana Horáčka, Ph.D., a soudců Mgr. Michala Výtiska a JUDr. Radky Zahradníkové, Ph.D., ve věci

navrhovatelů: **a) Asociace komerčních televizí, z.s., IČO 059 39 704**
sídlem Vinohradská 3217/167, 100 00 Praha 10

b) FTV Prima, spol. s r.o., IČO 481 15 908
sídlem Vinohradská 3217/167, 100 00 Praha 10

c) TV Nova s.r.o., IČO 458 00 456
 sídlem Kříženeckého nám. 1078/5, 152 00 Praha 5
 všichni zastoupeni doc. JUDr. Danou Ondřejovou, Ph.D., advokátkou
 sídlem V Jámě 699/1, 110 00 Praha 1

proti
odpůrkyni: **New Mind s.r.o.**, IČO 035 79 409
sídlem Bělehradská 858/23, 120 00 Praha 2
zastoupená Mgr. Milanem Kvasnicou, advokátem
sídlem Na Úvoze 392, 735 52 Bohumín

o návrhu na nařízení předběžného opatření, **k odvolání odpůrkyně** proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 2. 2023, č. j. 1 Nc 21/2023-49, a proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 2. 2023, č. j. 1 Nc 21/2023-69,

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně ze dne 15. 2. 2023, č. j. 1 Nc 21/2023-69, se ve výroku I. potvrzuje, ve výroku II. se zrušuje.
- II. Usnesení soudu prvního stupně ze dne 7. 2. 2023, č. j. 1 Nc 21/2023-49, se ve výroku I. mění tak, že se návrh na nařízení předběžného opatření, aby se odpůrkyně zdržela na stránkách www.prehraj.to a www.prehrajto.cz bez předchozího souhlasu navrhovatelky b) umožnění nahrávání a/nebo stahování a/nebo online zhlédnutí souborů s v něm uvedenými díly daných seriálů, zamítá.
- III. Navrhovatelé jsou povinni zaplatit společně a nerozdílně odpůrkyni na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů do tří dnů od právní moci rozhodnutí k rukám jejího zástupce 6 600 Kč.

Odůvodnění:

1. Shora uvedeným prvním usnesením soud prvního stupně uložil odpůrkyni, aby se zdržela na stránkách www.prehraj.to a www.prehrajto.cz bez předchozího souhlasu navrhovatelky b) umožnění nahrávání a/nebo stahování a/nebo online zhlédnutí souborů obsahujících:

- a) díly 1 až 8 audiovizuálního díla „Půlnoční zpověď“ (vyrobeného společností TWINPOWER, s.r.o., IČO: 27643255, se sídlem Na Balkáně 78/2530, 130 00 Praha 3);
- b) díly 1 až 2 audiovizuálního díla „Sedm schodů k moci“ (vyrobeného společností Unit and sofa Praha, s.r.o., IČO: 02238730, se sídlem Salvátorská 1092/10, Staré Město, 110 00 Praha 1);
- c) díly 1 až 8 audiovizuálního díla „Černé vdovy sezóna 2“ (vyrobeného společností Good TV Production SE, IČO: 24247570, se sídlem Štítného 1233/34, 130 00 Praha 3);
- d) díly 1 až 8 audiovizuálního díla „Bodyguardi“ (vyrobeného společností No Stress Production s.r.o., IČO: 05687144, se sídlem Velká Hraštica 82, 262 03 Malá Hraštica);
- e) díl 1 audiovizuálního díla „Zákony vlka“ (vyrobeného společností 3GMEDIA s.r.o., IČO: 29026521, se sídlem Kopalova 559/1, Velká Chuchle, 159 00 Praha 5);

(výrok I.), zamítl návrh na nařízení předběžného opatření, aby byla odpůrkyně povinna zdržet se na stránkách www.prehraj.to a www.prehrajto.cz bez předchozího souhlasu navrhovatelky b) umožnění nahrávání a/nebo stahování a/nebo online zhlédnutí souborů obsahujících:

- f) díly 87 až 160 audiovizuálního díla „ZOO“ (vyrobeného společností Good TV Production SE, IČO: 24247570, se sídlem Štítného 1233/34, 130 00 Praha 3);
- g) díly 16 až 42 audiovizuálního díla „Dobré zprávy“ (vyrobeného společností Good TV Production SE, IČO: 24247570, se sídlem Štítného 1233/34, 130 00 Praha 3);
- h) díly 3 až 8 audiovizuálního díla „Sedm schodů k moci“ (vyrobeného společností Unit and sofa Praha, s.r.o., IČO: 02238730, se sídlem Salvátorská 1092/10, Staré Město, 110 00 Praha 1);
- i) díly 2 až 8 audiovizuálního díla „Zákony vlka“ (vyrobeného společností 3GMEDIA s.r.o., IČO: 29026521, se sídlem Kopalova 559/1, Velká Chuchle, 159 00 Praha 5);
- j) díly 1 až 8 audiovizuálního díla „Agrometal“ (vyrobeného společností CinePod Production s.r.o., IČO: 09180419, se sídlem Hálkova 447, 250 92 Šestajovice);
- k) díly 1 až 8 audiovizuálního díla „Pod hladinou“ (vyrobeného společností First Unit s.r.o., IČO: 02905451, se sídlem U mezníku 142, Hájek u Uhříněvsi, 104 00 Praha 10);
- l) díly 1 až 4 audiovizuálního díla „Poslední oběť“ (vyrobeného společností TWINPOWER, s.r.o., IČO: 27643255, se sídlem Na Balkáně 78/2530, 130 00 Praha 3);

(výrok II.), zamítl návrh na nařízení předběžného opatření, aby byla odpůrkyně povinna zdržet se na stránkách www.prehraj.to a www.prehrajto.cz bez předchozího souhlasu navrhovatelky c) umožnění nahrávání a/nebo stahování a/nebo online zhlédnutí souborů obsahujících:

- a) díly 6 až 40 audiovizuálního díla „Jedna rodina“ (vyrobeného společností Lumivod s.r.o., IČO: 06914799, se sídlem 2. května 2384, 760 01 Zlín);
- b) díly 1090 až 1135 audiovizuálního díla „Ordinace v růžové zahradě 2“ (režie Jaroslav Fuit, Kryštof Hanzlík, Branislav Holíček, Jiří Andrlé, Jan Haluza);
- c) díly 4408 až 4633 audiovizuálního díla „Ulice“ (režie Stanislav Sládeček, Boro Radojčić, Juraj Deák, Jiří Andrlé, Kryštof Hanzlík, Jakub Wehrenberg, Andrea Horečná);
- d) díly 2 až 42 audiovizuálního díla „Zlatá Labuť“ (vyrobeného společností DRAMEDY INTERNATIONAL s.r.o., IČO: 24835650, se sídlem Ďáblická 965/2 h, 182 00 Praha 8);

(výrok III.) a dále uložil navrhovatelům, aby podali žalobu ve věci samé (výrok IV.).

2. V odůvodnění soud uvedl, že se navrhovatelé domáhali z titulu ochrany proti nekalé soutěži, aby se odpůrkyně zdržela nahrávání, stahování a online zhlédnutí souborů obsahujících daná audiovizuální díla navrhovatelek b) a c).
3. Podle návrhu na nařízení předběžného opatření je navrhovatel a) spolkem sdružujícím komerční vysílatele v České republice. Navrhovatelka b) je komerční provozovatelkou televizního vysílání a poskytovatelkou audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání. Také provozuje videotéku s názvem iPrima, kde uveřejňuje seriály, k nimž má výlučná autorská majetková práva. Od 8. 2. 2023

má spustit internetovou videotéku s názvem „prima+“, kde bude za úplatu či bezplatně (s přehráváním reklam) poskytovat uživatelům přístup k seriálům. Do 31. 1. 2024 pak zde budou odvysílány díly seriálů uvedených ve výroku I. usnesení (správně ještě II. usnesení).

4. Navrhovatelka c) je komerčním provozovatelkou televizního vysílání a poskytovatelkou audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání; zároveň provozuje videotéku s názvem VOYO, jejímž prostřednictvím nabízí uživatelům přístup ke sledování své seriálové tvorby (některé z nich jen zde), a to za měsíční předplatné 159 Kč. Od 1. 2. 2023 do 31. 1. 2024 budou na VOYO odvysílána či zpřístupněna audiovizuální díla uvedená ve výroku II. usnesení (správně III. usnesení).
5. Odpůrkyně je provozovatelkou internetové platformy Přehraj.to dostupné na webové adrese www.prehraj.to a www.prehrajto.cz (dále souborně jen jako „Přehraj.to“). Zde uživatelé ukládají, vyhledávají, stahují a přehrávají audiovizuální obsah – videa, a to hlavně v podobě filmů a seriálů. Odpůrkyně poskytuje službu informační společnosti ve smyslu § 2 písm. a) a § 5 zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti), v účinném znění (dále jen „ZSIS“).
6. Odpůrkyně finančně odměňuje registrované uživatele za nahrávání obsahu (audiovizuálních děl), který dosahuje určité sledovanosti či počtu stažení. Odpůrkyně tím motivuje zaregistrované partnerské uživatele, aby svá nahraná videa co nejvíce šířili i mimo prostor Přehraj.to. Dále prostřednictvím funkce „právě sledované uživateli“ aktivně předkládá uživatelům nejpobulárnější videa za vybraný časový úsek, kterými jsou i seriály navrhovatelek. Prostřednictvím vyhledávacího pole odpůrkyně uživatelům aktivně předkládá odkazy na seriály navrhovatelek b) a c). Pomocí funkce „podobné“ odpůrkyně uživatelům aktivně předkládá další seriály s obdobným obsahem. Odpůrkyně nesankcionuje protiprávně jednající uživatele za nahrávání nelegálního obsahu.
7. Odpůrkyně se tím dopouští nekalosoutěžního jednání za účelem získání lepšího soutěžního postavení a získání obohacení na úkor navrhovatelek b) a c), jimž tím vzniká značná újma. Je zde i obava z pokračování protiprávního jednání odpůrkyně se vznikem další rozsáhlé újmy. Navrhovatelé se tak domáhají nároku na zdržení se nekalosoutěžního jednání, ač je zásah do daných audiovizuálních děl toliko hrozící. To je dle judikatury možné, přičemž pokud již k protiprávnímu jednání jednou došlo, pak je pravděpodobnost jeho opakování vyšší, resp. nelze závadné jednání bez dalšího vyloučit. Hrozba opakování se zde presumuje, přičemž tato hrozba zde dosahuje míry pravděpodobnosti hraničící s jistotou, a to s ohledem na množství již dříve zveřejněných audiovizuálních děl navrhovatelek na platformě odpůrkyně.
8. Potřeba zatímní úpravy poměrů je dána tím, že odpůrkyně i přes výzvy a pokusy o smírné řešení nezavedla funkční opatření, jež by bránilo zveřejňování chráněného obsahu produkce obou navrhovatelek. Pokud nebude předběžné opatření nařízeno, bude se po dobu soudního řízení rozšiřovat jejich újma. Ve vztahu k navrhovatelce b) je zásah soudní moci nutnější, protože bude ke dni 8. 2. 2023 spouštět novou internetovou videotéku prima +, na níž bude nabízet zcela nové exkluzivní seriálové tituly. Náléhavost úpravy poměrů je dána i tím, že se navrhovatelky domáhají ochrany ve vztahu k dosud nezveřejněným audiovizuálním dílům či novým seriálům. Navrhovatelky postupují proaktivně při ochraně svých práv.
9. Odpůrce se vůči navrhovatelkám dopouští nekalosoutěžního jednání dle § 2976 násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, v platném znění (dále jen „o. z.“), protože vytváří podmínky pro protiprávní jednání třetích osob, jimž umožňuje sdílet dané seriály, čímž získává přímý i nepřímý prospěch a soutěžní výhodu oproti navrhovatelkám.
10. Po citaci § 74 odst. 1, § 75c odst. 1 a § 76 odst. 1 písm. e) a odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen „o. s. ř.“) soud prvního stupně uzavřel, že má z předložených listin osvědčeno, že navrhovatel a) je spolkem sdružujícím provozovatele televizního vysílání v České republice. Navrhovatelky jsou komerčními provozovatelkami

televizního vysílání a poskytovatelkami audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání. Navrhovatelka c) tuto službu poskytuje pod názvem VOYO, a to za odměnu v podobě měsíčního předplatného za přístup k audiovizuálním autorským dílům, zejména seriálům, jež byly pro ni vytvořeny. Navrhovatelka b) tuto službu provozuje pod názvem iprima.cz, přičemž od 8. 2. 2023 bude spouštět mediální službu na vyžádání pod názvem prima+. Na této nové službě mají být zveřejněny první dvě epizody seriálu Sedm schodů k moci, 8 epizod seriálu Černé vdovy sezóna 2, jedna epizoda seriálu Zákony vlka, 8 epizod seriálu Bodyguardi, 8 epizod seriálu Půlnoční zpověď.

11. Navrhovatelé dále osvědčili, že je odpůrkyně provozovatelkou internetové platformy Přehraj.to pro ukládání, vyhledávání, stahování a přehrávání audiovizuálního obsahu uživateli. Tato platforma je provozována prostřednictvím webových adres www.prehraj.to a www.prehrajto.cz.
12. Odpůrkyně tak provozuje platformu pro ukládání a sdílení datových souborů a poskytuje uživatelům internetu bezplatné úložiště pro nahrávání a sdílení datových souborů. Odpůrkyně je poskytovatelkou služeb informační společnosti dle § 5 a § 2 písm. a) ZSIS. Navrhovatelky jsou podle § 79 odst. 2 zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AZ“), výrobkyněmi zvukově obrazových záznamů – jednotlivých děl televizních seriálů uvedených ve výroku rozhodnutí, jež pro ně vyrábí či budou vyrábět různé společnosti. Navrhovatelkám svědčí podle § 18 odst. 2, § 80 odst. 2 písm. e) a § 82 AZ i výlučné právo sdělovat a zpřístupňovat tyto záznamy veřejnosti způsobem, že kdokoli může mít k nim přístup na místě a v čase podle své vlastní volby počítačovou nebo odbodnou sítí.
13. Následně soud prvního stupně poukázal na usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 20. 5. 2022, č. j. 2 Co 19/2022-53, v němž je shrnuta systematika a předpoklady přímé a nepřímé odpovědnosti provozovatele platformy pro nahrávání a sdílení souborů uživateli za obsah informací v nich. Základním kritériem je zjištění, zda poskytovatel služby, obecně vystupující jen jako její zprostředkovatel zajišťující uživatelům fyzické zařízení nezbytné k realizaci služby, zůstává v roli zprostředkovatele, nebo pro svou aktivní roli při nakládání s informacemi z této role vystoupil a stal se tak osobou, která informace veřejnosti (spolu) zpřístupňuje. Pokud je tedy provozovatel úložiště aktivní při sdělování chráněného obsahu veřejnosti uživatelem, odpovídá za něj, jako by ho sděloval on sám. Pokud je pasivní a udržuje si roli zprostředkovatele, za jednání uživatele neodpovídá, leda by vybočil z mezí tzv. bezpečného přístavu podle § 5 ZSIS, tedy kdy mohl z určitých skutečností vědět o protiprávnosti konkrétně ukládaných informací, nebo kdy o tom věděl a neprodleně neučinil kroky k znepřístupnění chráněného obsahu.
14. Pro závěr o přímé odpovědnosti poskytovatele služby informační společnosti je nezbytné, aby vybočil z pasivní, technické a automatické role při sdělování chráněného obsahu, tedy vybočil z role pouhého zprostředkovatele, který (jen) poskytuje fyzické zařízení pro umožnění nebo zajištění sdělování děl veřejnosti uživatelem ve smyslu § 18 odst. 3 AZ, tím, že aktivně zasáhne do tohoto sdělování, čímž se stane (přímým) porušovatelem práv duševního vlastnictví plně odpovědným v rozsahu § 40 AZ. Ustanovení § 40 odst. 1 písm. b) AZ, oproti případům nepřímé odpovědnosti provozovatele platformy pro nahrávání a sdílení souborů podle § 5 a § 6 ZSIS, přiznává oprávněné osobě nejen zákaz neoprávněného zásahu do jejího práva, ale i zákaz ohrožení jejího práva. Každý díl daného seriálu je samostatným předmětem autorskoprávní ochrany. Podle § 40 odst. 1 písm. b) AZ je také podstatné jen to, zda je osvědčena hrozba neoprávněného zásahu do autorských práv, aniž by tedy muselo již dojít k takovému zásahu.
15. Z jednotlivých printscreenů webu prehraj.to či ze zprávy společnosti Weemazz 2.0 vyplývá, že tam uvedené díly konkrétních seriálů byly nahrány na platformu odpůrkyně a veřejnosti zpřístupněny bez svolení navrhovatelek, přičemž existuje obava z opakování.
16. Podle navrhovatelů má být jednání odpůrkyně nekalosoutěžním, a proto se domáhali nařízení předběžného opatření z titulu § 2976 odst. 1 o. z. Pokud tedy právní povinnost odpůrkyně vzniká

z jiného důvodu než v důsledku její odpovědnosti za obsah informace uložené na žádost uživatele, neužije se zde omezení odpovědnosti poskytovatele služby za obsah ukládaných informací dle § 5 odst. 1 ZSIS, byť by tato povinnost hospodářsky souvisela s poskytováním této služby, což platí i o povinnosti poskytovatele služby neporušovat způsobem jejího provozování hospodářskou soutěž.

17. Podle navrhovatelů zasahuje odpůrkyně do autorských práv k nehmotným předmětům navrhovatelek b) a c) jejich uložením v datových souborech na zařízení odpůrkyně. Zároveň navrhovatelé v návrhu také uvádějí, že se domáhají ochrany před porušováním pravidel hospodářské soutěže v důsledku konkrétního hospodářského způsobu provozování služby odpůrkyně. Tato služba je dostupná uživatelům v bezplatné nebo placené verzi. Bezplatně ji lze užívat bez nutnosti registrace, přičemž uživatelé mohou audiovizuální obsah vyhledávat a přehrávat ve webovém prohlížeči, ale nemohou jej na platformu nahrávat, ani jej stahovat do svých zařízení. Zaregistrovaný uživatel se zaplaceným předplatným může na platformu nahrát libovolný videosoubor. Dále služba odpůrkyně nabízí možnost zapojení do programu „Upload“, jímž jsou uživatelé motivováni, aby na server umístovali atraktivní videa, jež přilákají pozornost ostatních uživatelů. Když si tato videa ostatní uživatelé přehrají nebo stáhnou v dostatečném počtu, získává ten, kdo jej tam umístil, finanční odměnu. Uživatel má také možnost zapojit se i do „partnerského programu webmaster“, čímž si zpřístupní další funkce webu a také získá možnost zisku vyšších provizí z digitálního obsahu, který sám na web Přehraj.to umístí. Odpůrkyně tak aktivně vybízí uživatele, aby odkazy na jimi nahraná videa šířili na webu, zasílali je emailem a umístovali bannery na svůj web. Uživatelé si mohou zakládat „kampaně“, díky nimž mohou získat až 70 % provize z plateb jiných uživatelů, které prostřednictvím svých kampaní, hypertextových odkazů na jím nahrané soubory na platformě, přivede k pořízení předplatného služby Přehraj.to.
18. S ohledem na uvedené soud prvního stupně uzavřel, že pokud vyplácí poskytovatel služby ukládání informací, jež umožňuje jejím uživatelům prostřednictvím jimi ukládaných informací v soutěžně významném rozsahu ohrožovat či porušovat práva duševního vlastnictví, odměnu těmto uživatelům, jejíž výše je závislá na počtu či rozsahu stahování jimi uložených datových souborů jinými uživateli, aniž by přiměřeným způsobem ověřil, zda tato odměna není placena v souvislosti s ohrožováním či porušováním práv duševního vlastnictví, dopouští se zásadně nekalé soutěže podle § 2976 odst. 1 o. z. Takový obchodní model provozování této služby se tak vymyká pouhému technickému zajišťování elektronického úložiště dat pro uživatele, přičemž jeho důsledkem je způsobilost vzniku újmy na straně jiných soutěžitelů či zákazníků, a to zpravidla na trhu služeb zpřístupňování předmětů duševního vlastnictví.
19. V souladu s § 2988 o. z. tak mohou navrhovatelé uplatnit vůči rušiteli, aby se nekalé soutěže zdržel nebo aby odstranil závadný stav. Zdržovací nárok má preventivní povahu, čímž se brání tomu, aby došlo k opakování závadného jednání či k jeho pokračování, popř. se tak odvrací hrozba, že by k takovému zásahu mohlo dojít. Tohoto práva se tak lze úspěšně domáhat tehdy, pokud se žalovaný nekalosoutěžního jednání stále dopouští, resp. hrozí jeho pokračování či opakování, k čemuž odkázal soud prvního stupně na judikaturu (např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24. 7. 2013, sp. zn. 23 Cdo 2939/2011).
20. Podle soudu prvního stupně je jednání odpůrkyně nekalosoutěžní podle § 2976 odst. 1 o. z. Jde o jednání v hospodářské soutěži, protože navrhovatelky a odpůrkyně jsou přímými konkurenty v segmentu trhu ukládání informací. Jelikož podmínky provozování služby ukládání informací odpůrkyně umožňují jejím uživatelům v nezanedbatelném rozsahu veřejně zpřístupňovat informace porušující práva třetích osob k duševnímu vlastnictví, naplňuje tento její obchodní model znaky nekalé soutěže, bez ohledu, zda poskytovatel této služby odpovídá či neodpovídá za obsah takto uložených informací. Významnou součástí obchodního modelu je vyplácení odměny uživatelům, jejíž výše je přímo vázána na počet či rozsah stahování jimi uložených souborů jinými

uživatelí, a to bez přiměřeného způsobu ověření, zda tato odměna není placena uživatelí v souvislosti s porušováním práv duševního vlastnictví.

21. Objektivním důsledkem tohoto obchodního modelu odpůrkyně je přímé vyvolání hospodářské motivace jejích uživatelů na zpřístupňování právě takových datových souborů, o jejichž obsah je mezi členy uživatelské veřejnosti zájem a jež jsou proto významnými hospodářskými statky, chráněné právy duševního vlastnictví, k čemuž soud prvního stupně poukázal na odbornou literaturu.
22. Poskytování takové odměny (peněžní, prémiové uživatelské účty, partnerské programy) či jiných výhod je dle soudu jednáním v rozporu s dobrými mravy soutěže, protože je tím objektivně vytvářeno nepoctivé hospodářské prostředí. Vedle toho tím poskytovatel služby ukládání informací vstupuje na trh služeb zpřístupňování předmětů duševního vlastnictví, tedy na trh odlišný oproti trhu služeb ukládání informací. Přitom není významné, zda konkrétní soutěžitelé na trhu zpřístupňování předmětů duševního vlastnictví tak činí prostřednictvím některé služby informačních společností, jako kupř. audiovizuální mediální služby na vyžádání podle zákona č. 132/2010 Sb., o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání a o změně některých zákonů, nebo způsobem odlišným. Objektivním důsledkem tohoto obchodního modelu na tomto trhu je způsobilost přivodit újmu jiným soutěžitelům získáním nepoctivé soutěžní výhody v hospodářském styku v podobě konkurenčního předstihu jiných (řádných) soutěžitelů a potažmo snížením nebo omezením jejich soutěžního uplatnění, resp. snížením tržního odbytu jejich soutěžních výkonů v důsledku nekalého nabytí výhodnějšího postavení poskytovatele předmětné služby, jenž těžením z protiprávního stavu nemusí vynakládat výdaje, jež by jinak pro dosažení shodného postavení v hospodářské soutěži musel vynaložit. Tento obchodní model je zásadně způsobilý vyvolat nemajetkovou újmu spočívající ve ztrátě nebo ve snížení soutěžního uplatnění ostatních soutěžitelů působících na daném trhu, tak i majetkovou újmu v podobě ušlého zisku těchto soutěžitelů. Přitom zde stačí jen reálná možnost vzniku újmy soutěžitelům. Také je nevýznamné, zda soutěžitel ke vzniku nekalé soutěžní situace záměrně směřuje (resp. zda narušení hospodářské soutěže zavinil), ani to, zda z nekalosoutěžního jednání má sám či jiná osoba skutečný prospěch. Daný způsob hospodářské činnosti tak odlišuje (prostou) službu ukládání informací (tj. službu na trhu určitých služeb informační společnosti) od zdroje nekalé soutěže na trhu zpřístupňování předmětů duševního vlastnictví založeného svým objektivním uspořádáním na nepoctivém těžení z porušování soukromých práv jiných osob. K tomu soud prvního stupně odkázal na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 23 Cdo 2793/2020.
23. O nekalosoutěžní jednání provozovatele služby ukládání informací (veřejného datového úložiště) se jedná zásadně tehdy, je-li odměna uživatelům služby vyplácena v závislosti na počtu či rozsahu stahování jimi uložených datových souborů jinými uživateli služby bez přiměřeného ověření oprávněnosti zpřístupnění takových datových souborů, ačkoli technické parametry této služby objektivně umožňují jejím uživatelům prostřednictvím jimi ukládaných informací v nezanedbatelném rozsahu ohrožovat či porušovat práva duševního vlastnictví. Zároveň zpřístupňování autorských děl bez souhlasu navrhovatelek může být v rozporu s dobrými mravy soutěže a současně je takové jednání způsobilé přivodit navrhovatelkám újmu spočívající v ušlém zisku z reklamy a předplatného za služby na vyžádání.
24. Poté soud prvního stupně uvedl s odkazem na rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 11. 2019, č. j. 3 Cmo 149/2019-41, že navrhovatel předběžného opatření musí tvrdit a osvědčit nárok samotný a tvrdit a prokázat potřebu zatímní úpravy účastníků, či existenci obavy, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen. Důvody potřeby zatímní úpravy musí navrhovatel nejen tvrdit, ale hlavně musí o nich soud přesvědčit. Absence tvrzení o nároku samotném a o potřebě zatímní úpravy poměrů se považuje za nedostatek náležitosti návrhu na nařízení předběžného opatření, pro něž nelze v řízení pokračovat.

25. Navrhovatelé osvědčili tvrzený nárok na ochranu před nekalou soutěží a prokázali, že existuje potřeba zatímní úpravy poměrů mezi účastníky, ale jen v rozsahu uvedeném ve vztahu k navrhovatelce b) ve vyhovujícím výroku I. usnesení, což vyplynulo v podstatě jen z čestného prohlášení Josefa Beneše. Podle soudu je dána potřeba zabránit bezprostředně hrozící újmě v podobě, že bezprostředně po uvedení těchto jednotlivých dílů seriálů na nové platformě prima+, dojde prakticky okamžitě bez souhlasu navrhovatelky k ukládání, vyhledávání, stahování a přehrávání těchto seriálů na stránkách provozovaných odpůrkyní www.prehrajto.cz a www.prehraj.to.cz, což může přivodit navrhovatelce b) újmu v podobě odlivu diváků a ke ztrátě zisku z reklamy a z předplatného za služby na vyžádání.
26. Odpůrkyně je přímou konkurentkou na daném segmentu trhu audiovizuálních mediálních služeb. Navrhovatelka prokázala, že jde o potřebu naléhavou, neboť dne 8. 2. 2023 plánuje spustit novou audiovizuální mediální službu na vyžádání. Dané omezení odpůrkyně je i přiměřené.
27. U ostatních částí návrhu na nařízení předběžného opatření u daných seriálů navrhovatelé neosvědčili naléhavou potřebu zatímní úpravy poměrů, a proto soud ve zbytku zamítl daný návrh. Účelem předběžného opatření je zatímní úprava práv a povinností, nejde o konečné rozhodnutí ve věci, a proto pokud by soud vyhověl celému předběžnému opatření, získali by navrhovatelé prostředek právní ochrany audiovizuálních děl na celý rok 2023/2024. Nicméně každý díl jednotlivého seriálu je samostatným předmětem právní ochrany. Pouze každý jednotlivý díl má konkrétní vlastnost spočívající v tvrzené exkluzivitě a na navrhovatelkách je, aby konkrétně tvrdily a prokázaly (osvědčily), kdy jej hodlají veřejnosti zpřístupnit a že toto zpřístupnění povede k negativním následkům v podobě nekalé soutěže ze strany odpůrkyně a že tak existuje potřeba zatímní úpravy poměrů. Z předložených listin není zřejmé, kdy a za jakých podmínek navrhovatelky zveřejní jednotlivé díly seriálů, jen tvrdí, že je plánováno jejich uvedení u navrhovatelky b) od 8. 2. 2023 do 31. 1. 2024 a u navrhovatelky c) od 1. 2. 2023 do 31. 1. 2024.
28. Vydání předběžného opatření by v tomto rozsahu vybočilo z principu proporcionality ukládaných povinností předběžným opatřením, když by došlo k úpravě poměrů účastníků na rok dopředu. Soudu nebyly v tomto smyslu tvrzena a osvědčena konkrétní programová schémata či programové plány navrhovatelek. Dále soud poukázal na to, že vyhovující výrok byl na samé hraně, neboť návrh na předběžné opatření obsahoval jen kusá skutková tvrzení a byl v zásadě právním rozbořem na dané téma. Navrhovatel musí o potřebě zatímní úpravy soud dostatečně přesvědčit.
29. Na závěr soud uvedl, že navrhovatelům uložená povinnost podání žaloby ve stanovené lhůtě odpovídá § 76 odst. 3 o. s. ř. a že o náhradě nákladů předběžného opatření bude rozhodnuto v rozhodnutí ve věci samé.
30. V záhlaví uvedeným druhým rozhodnutím soud prvního stupně zrušil ve výrocích II. a III. své usnesení ze dne 7. 2. 2023, č. j. 1 Nc 21/2023-49, a řízení v tomto rozsahu zastavil (výrok I.) a ve vztahu mezi navrhovatelkou c) a odpůrkyní nepřiznal soud žádné z nich právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.).
31. V odůvodnění soud nejprve poukázal na podaný návrh na nařízení předběžného opatření z titulu údajného nekalosoutěžního jednání odpůrkyně. Poté soud uvedl, že podáními ze dne 9. 2. 2023 vzali navrhovatelé zčásti zpět návrh na vydání předběžného opatření, a to v rozsahu výroků II. a III. usnesení, a to podle toho, jak se jich výroky konkrétně týkají. K důvodům částečného zpětvzetí navrhovatelé nic neuvedli. Protože bylo částečné zpětvzetí učiněno po vydání rozhodnutí ve věci, ale před nabytím právní moci usnesení o nařízení předběžného opatření, soud prvního stupně rozhodl podle § 96 odst. 1 a 2 o. s. ř. o zrušení daných výroků usnesení a o zastavení uvedené části řízení. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 146 odst. 2 věty první o. s. ř. s přihlédnutím k tomu, že navrhovatelka c) procesně zavinila zastavení řízení a že odpůrkyni žádné náklady ve vztahu k tomuto účastníkovi nevznikly.

32. Proti prvnímu usnesení soudu prvního stupně podala odpůrkyně včasné odvolání, v jehož doplnění poukázala na to, že výrok I. předběžného opatření konzumuje potencionální petit žaloby. Předběžné opatření tím postrádá prvek své předběžnosti, dočasnosti, a nepřipustně supluje rozhodnutí ve věci samé.
33. Odpůrkyně jako provozovatel služby informační společnosti není dle § 6 ZSIS povinna aktivně vyhledávat obsah porušující práva třetích stran a okolnosti poukazující na protiprávní obsah informace. Případné porušení zákona třetí osobou nelze klást k tíži odpůrkyně a ukládat jí nové povinnosti, jejichž cílem má být přenesení odpovědnosti/povinnosti navrhovatelky.
34. Na službě provozované odpůrkyní se mohly vyskytnout soubory obsahující některá z děl navrhovatelky, ale odpovědnost za zásah do autorských práv nese zásadně uživatel. Ten takovým jednáním porušuje podmínky služby, případně může jít o trestný čin. K tomu odpůrkyně poukázala na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 8. 2021, sp. zn. 23 Cdo 2793/2020, v němž jsou uvedeny závěry o omezení odpovědnosti poskytovatele služby ukládání informací.
35. Odpůrkyně také uvedla, že žádné informace neprodukuje, ani je do své služby neukládá, a proto žádné informace nezpřístupňuje. Odpůrkyně se tak nemůže dopouštět protiprávního jednání a ani mu předcházet. Sama pak nedisponuje potřebnou technologií schopnou identifikovat audiovizuální obsah podobný jinému obsahu a ani žádnou takovou povinnost nemá. Ostatně takovou technologii nedisponuje ani nikdo na světě (Google, Youtube, Dropbox).
36. Vedle toho navrhovatelkou předložené důkazy nedopadají na domény, vůči nimž byla uložena povinnost. Navrhovatelka ke svému podání předložila několik snímků obrazovky, s odkazy na obsah na adresách <https://prehrajto.cz> či <http://prehraj.to>. Výrok I. předběžného opatření ale uvádí stránky www.prehraj.to a www.prehrajto.cz. Zde jde o čtyři zcela odlišné domény, a proto skutečnost, že se nějaký obsah nachází na doméně „bez www“ neznamena, že jde o totožnou doménu a totožný obsah, jako na doméně „s www“. Lze tak uzavřít, že návrh na uložení povinnosti ve vztahu k doménám www.prehraj.to a www.prehrajto.cz nebyl osvědčen. Uložená povinnost, aby se odpůrkyně zdržela umožnění nahrávání a/nebo stahování a/nebo online zhlédnutí souborů je také principiálně technicky nesplnitelná, protože ověření je hypoteticky možné až po nahrání celého přehratelného souboru. Taková povinnost je nesplnitelná, a proto ji nelze odpůrkyni uložit.
37. Odpůrkyně také poukázala na rozsudek SD EU ve věci C-360/10, Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM) proti Netlog NV, v němž je formulován zákaz, aby vnitrostátní orgány přijímaly opatření, na jejichž základě by poskytovatel hostingových služeb měl obecnou povinnost dohlížet na jím ukládané informace. Jsou tak zakázána vnitrostátní opatření, jež by ukládala povinnost aktivního dohledu nad veškerými údaji každého z jeho zákazníků za účelem předcházení jakémukoliv budoucímu porušování práv duševního vlastnictví.
38. Takový systém filtrování by vedl k tomu, že by poskytovatel hostingových služeb musel mezi všemi ukládanými soubory identifikovat soubory, jež mohou obsahovat díla, u nich by pak musel určit, které porušují práva duševního vlastnictví, a ty by pak musel zablokovat. To by vyžadovalo aktivní sledování ukládaných souborů, tedy zakázaný obecný dohled. Ochrana práva duševního vlastnictví je sice zakotvena v čl. 17 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), nicméně z toho nevyplývá, že by tomuto právu měla být zajištěna jeho absolutní ochrana.
39. Následně odpůrkyně poukázala na to, že nevystoupila z mezí bezpečného přístavu, k čemuž odkázala na usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 2021, č. j. 3 Co 3/2021-60, v němž jsou tyto meze popsány s tím, že v dané věci nebyly osvědčeny dané komponenty aktivního jednání odpůrce, jež by znamenaly překročení mezí bezpečného přístavu.
40. Odpůrkyni uložené povinnosti jsou také nepřiměřené. Soud prvního stupně si je podle odůvodnění usnesení vědom, že jen každý jednotlivý díl má konkrétní vlastnost spočívající v exkluzivitě po omezenou dobu. Nicméně uložení opatření na neomezenou dobu zjevně postrádá charakteristiku

zatímní úpravy. Je zjevné, že důvod k zatímní úpravě předběžným opatřením nemůže existovat ještě několik měsíců (let) po zveřejnění díla. Díky tomu vydané předběžné opatření supluje rozhodnutí ve věci samé a přesahuje rozsah nutnosti zatímní úpravy. Soud prvního stupně sice dospěl ke správnému závěru, že nelze poskytnout ochranu předběžným opatřením „na celý rok 2023/2024“, nicméně pak nepochopitelně poskytl výrokem I. usnesení tuto ochranu na dobu nijak neohrazenou, aniž by diferencioval jednotlivé díly seriálů.

41. Soud shledal potřebu zatímní úpravy poměrů na základě čestného prohlášení Josefa Beneše, zaměstnance navrhovatelky b), dle něhož se plánuje dne 8. 2. 2023 spustit nová streamovací platforma s názvem prima+ s několika epizodami daných seriálů. Pokud má předběžné opatření chránit exkluzivní obsah, který není dostupný jinak než v jejím placeném rozhraní, pak taková exkluzivita a nutnost zatímní úpravy končí odvysíláním v televizi. Povahu „rychle se kazícího zboží“ nemůže mít v televizi odvysíláný a volně přístupný díl, aby bylo nutno prozatímně přistoupit k vydání předběžného opatření bez časového omezení.
42. Dané čestné prohlášení je tendenční a zatajuje významné skutečnosti. Seriál Černé vdovy II začala navrhovatelka b) vysílat již 1. 2. 2023 (s několika reprízami), tedy ještě před spuštěním služby prima+. Druhý díl seriálu Černé vdovy byl vysílán 8. 2. 2023, tedy v den spuštění služby prima+. Nejednalo se o exkluzivní zboží. Navrhovatelka přitom neosvědčila, že by se seriál Černé vdovy II, první díl, objevil na službě odpůrkyně před spuštěním služby prima+. Proto tvrzení, že se na službě navrhovatelky bude objevovat tento chráněný obsah, nemůže obstát.
43. Podle odpůrkyně nebyla osvědčena nutnost zatímní úpravy a ani nebylo prokázáno, že se, byť i jediná epizoda daných seriálů, vyskytla na službě odpůrkyně. Následně odpůrkyně shrnula svou argumentaci a na závěr navrhla, aby odvolací soud napadený výrok I. usnesení soudu prvního stupně změnil tak, že se se v tomto rozsahu zamítá návrh na nařízení předběžného opatření.
44. Odpůrkyně se včas odvolala i proti druhému usnesení, v němž po rekapitulaci řízení o návrhu na nařízení předběžného opatření uvedla, že zpětvzetí bylo učiněno jen jedním z navrhovatelů, když ostatní návrh soudu nepředložili. To, že jsou navrhovatelé zastoupeni stejnou zástupkyní nemá vliv na to, že návrh musí být učiněn všemi navrhovateli, nikoli jen jedním z nich. Usnesení soudu prvního stupně tak nemělo být ve výroku II. a III. zrušeno, ale naopak mělo nabýt právní moci, neboť se proti němu navrhovatelé a ani odpůrkyně ve lhůtě neodvolali. Proto odpůrkyně navrhla, aby odvolací soud napadené usnesení změnil tak, že se řízení ve výrocích II. a III. nezrušuje a řízení o návrhu na nařízení předběžného opatření se v tomto rozsahu částečně nezastavuje.
45. Navrhovatelé ve vyjádření k odvolání odpůrkyně proti prvnímu rozhodnutí uvedli, že její námitky jsou nedůvodné. Vrchní soud v Praze totiž opakovaně dovodil, že pokud odpůrkyně provozuje svou platformu na hospodářském modelu podněcujícím její uživatele k protiprávnímu zveřejňování chráněného obsahu, jde o vybočení z mezí pasivního zprostředkovatele. Odpůrkyně tedy aktivně zpřístupňuje autorská díla a její odpovědnost je dána ve smyslu § 18 odst. 2 a § 46 AZ, protože se zde § 5 a § 6 ZSIS neužije. Odpůrkyni nebyl uložen obecný dohled dle § 6 ZSIS, protože se předběžné opatření vztahuje ke konkrétním dílům konkrétních seriálů.
46. Zápůrčí nárok lze uložit i poskytovateli služeb ukládání informací, jenž není sám za porušení práv duševního vlastnictví odpovědný. Zda je odpůrkyně odpovědná za porušení práv duševního vlastnictví je v řízení bez právní relevance. Domény www.prehraj.to a www.prehrajto.cz jsou shodné s doménami <https://prehraj.to>, prehrajto.cz. Ve věcech nekalé soutěže se lze předběžným opatřením domáhat totožného nároku jako ve věci samé. Povinnosti zdržet se umožnění nahrávání určitých souborů lze vyhovět tím, že odpůrkyně bude blokovat nahrávání souborů s názvy chráněných autorských děl, což je splnitelné. Zdržovací nárok ohledně nově zpřístupněných seriálů je na místě, neboť všechny exkluzivní díla byla na platformě odpůrkyně zveřejněna, a to dokonce i ta, na něž se vztahuje předběžné opatření (ohledně nich je vedena exekuce).

47. V řízení byla prokázána potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků z důvodu vzniku újmy navrhovatelky v podobě rozmělnění exkluzivity seriálů a v odlivu diváků. Předběžné opatření má zásadně trvat do rozhodnutí ve věci samé. Odvysíláním dílu seriálu se z něj nestává dostupné zboží, a proto tím neodpadává naléhavá potřeba zatímne upravit poměry účastníků.
48. Navrhovatelé se poté rozepsali blíže k jednotlivým bodům své argumentace, přičemž k totožnosti nároku v předběžném opatření a ve věci samé ohledně nekalé soutěže poukázali na příslušnou judikaturu. K tomu, že předběžné opatření ukládá odpůrkyni povinnost zvláštního dohledu uvedli, že § 6 ZSIS, jenž je transpozicí čl. 15 odst. 1 směrnice o elektronickém obchodu, platí jen pro povinnosti obecné povahy. Zákaz se netýká povinností dohledu ve zvláštních případech a nebrání rozhodnutím vnitrostátních orgánů přijímaných v souladu s vnitrostátními předpisy. Současně je v čl. 14 odst. 3 směrnice o elektronickém obchodu zdůrazněna možnost vydání soudního příkazu za účelem ukončení nebo i prevence protiprávního jednání, přičemž členské státy mají zajistit, aby soudní prostředky dostupné ve vnitrostátním právu pro oblast služeb informační společnosti umožnily rychlé přijetí opatření (včetně předběžných opatření) s cílem ukončit zjištěné porušování práva a předejít dalšímu poškození dotčených zájmů. Je tak přípustné soudním příkazem uložit povinnost zvláštního dohledu, přičemž zde se soudní příkaz vztahuje ke konkrétnímu dílu. Nesprávný je i argument odpůrkyně, že za porušení autorských práv nese odpovědnost jen uživatel služby, k čemuž navrhovatelé poukázali na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 23 Cdo 2793/2020, v němž je definována odpovědnost takového soutěžitele, jenž vzhledem ke konkrétním okolnostem výkonu jeho hospodářské činnosti objektivně vytváří v rozporu s dobrými mravy soutěže podmínky pro takovéto jednání jiné osoby či z výsledku takového jednání těží k možné újmě jiných soutěžitelů nebo zákazníků.
49. Argumentace o shodě domén www.prehraj.to a <https://prehraj.to> je účelová, neboť sama odpůrkyně ve svých obchodních podmínkách odkazuje na adresu www.prehraj.to a také automaticky přesměrovává návštěvy url adres s označením www na url adresu bez www. Označení stránek ve výroku usnesení směřuje k určení, že jde o webové stránky. Je pravdou, že subdoména a doména mohou mít různý obsah, to ale zde neplatí. Přisvědčení námitce odpůrkyně by bylo přílišným formalismem.
50. Dále navrhovatelé rozvedli svou argumentaci o splnitelnosti povinnosti uložené předběžným opatřením odpůrkyni v podobě zdržení se umožnění nahrávání. K tomu navrhovatelé poukázali na přednost výkladu výroku rozhodnutí, který zachovává jeho právní účinky (viz § 574 o. z. a daná judikatura). To platí i pro procesní právo, takže pokud by jeden z výkladů vedl k závěru o materiální nevykonatelnosti petitu, je nutno upřednostnit takový výklad, jenž vede k závěru o splnitelnosti uložené povinnosti, tedy i o materiální vykonatelnosti napadeného rozhodnutí (viz usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 20 Cdo 1258/2005).
51. Napadené rozhodnutí není ani v rozporu s judikaturou SD EU (rozhodnutí ve věci C-360/10), a to pro uložení obecné povinnosti dohledu, k čemuž zopakovali svou argumentaci k této otázce.
52. Otázku bezpečného přístavu dle § 5 ZSIS zde není nutné zkoumat, a to pro aktivní roli odpůrkyně, k čemuž navrhovatelé odkázali na usnesení Vrchního soudu v Praze č. j. 2 Co 19/2022-53 a sp. zn. 1 Cmo 30/2022 a dále na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 23 Cdo 2793/2020. Daný závadný hospodářský model poskytovatele služby úložiště v této věci spočívá v programu odpůrkyně „Upload“ a v „Partnerském programu webmaster“, jimiž jsou registrovaní uživatelé finančně motivováni k nahrávání videí, která budou mít vysokou sledovanost. Takovými videi jsou typicky chráněná autorská díla, tedy ta přístupná za úplatu či v konkrétní čas v rámci televizního vysílání. Sama tato skutečnost stačí k závěru o aktivním sdělování děl ze strany žalované ve smyslu § 18 odst. 2 AZ a o naplnění podmínek generální klauzule nekalé soutěže podle § 2976 o. z. V další části vyjádření navrhovatelé poukázali na nové znění § 18 odst. 2 a 46 AZ, přičemž dovodili, že odpůrkyně naplňuje definici poskytovatele služeb pro sdílení obsahu online, a proto na něj tato úprava dopadá. Navíc nelze na odpůrkyni aplikovat výjimku dle nového § 47 odst. 1 AZ, neboť

její platforma je pirátská a také nebyly naplněny podmínky stanovené v tomto ustanovení. Z návrhu na nařízení předběžného opatření vyplývá, že platforma Přehraj.to je vnímána jako pirátská a je založena na hospodářském modelu podporujícím pirátství, díky čemuž odpůrkyně generuje zisk.

53. Navrhovatelé také shledávají povinnosti uložené předběžným opatřením za přiměřené. Argumentace odpůrkyně o absenci zatímní úpravy předběžného opatření, protože nutná ochrana jednotlivých epizod dílů v čase klesá, je nesprávná, neboť opomíjí smysl předběžného opatření a také ochrany autorských práv. Poté navrhovatelé poukázali s odkazem na příslušnou judikaturu, že ochrana poskytovaná předběžným opatřením není omezena na krátkou dobu, ale je dána, pokud hrozí nebezpečí z prodlení. Potřeba zatímní úpravy poměrů je dána do doby konečného rozhodnutí ve věci samé s tím, že trvalou úpravu předběžného opatření omezuje podání žaloby ve věci samé. Navrhovatelé také znovu opakují argumentaci k odpůrkyní namítané omezené exkluzivitě jednotlivých dílů seriálu a dostupnosti díla po odvysílání.
54. Poukazuje-li odpůrkyně na to, že soud odmítl poskytnout ochranu předběžným opatřením na celý rok 2023/2024, zatímco ochranu daným seriálům poskytl na dobu neohraňčenou, jde o nepochopení odůvodnění usnesení. Soud měl za to, že ochrana poskytovaná předběžným opatřením má zabránit újmě bezprostředně hrožící, a nikoliv újmě, jež může vzniknout až v budoucnu. Proto soud vydal předběžné opatření ve vztahu k seriálům, které byly zveřejněny na prima+ k datu 8. 2. 2023.
55. Dále navrhovatelé poukázali na to, že se sice neodvolali, ale odůvodnění soudu prvního stupně, že vydání předběžného opatření na díla, jejichž uvedení je plánováno na následující rok, je v rozporu s principem proporcionality a s jeho účelem. Soud tím fakticky nutí navrhovatele zahlcovat soudní soustavu množstvím návrhů na vydání předběžných opatření podávaných opakovaně v totožných věcech s odstupem několika týdnů či měsíců (ty jsou ale pak zamítány, protože navrhovatelů o způsobu podnikání odpůrkyně ví už dlouhou dobu). To vede ke zvyšování nákladů řízení pro všechny účastníky.
56. K námitce odpůrkyně o tendenčnosti čestného prohlášení pana Beneše a zatajení toho, že první díl seriálu Černé vdovy sezóna 2 byl odvysílán před spuštěním služby prima+, navrhovatelé zopakovali irelevantnost argumentace o ztrátě exkluzivity a o nekalosoutěžní povaze modelu podnikání odpůrkyně. Zde jde o příklad v hospodářské soutěži nepřipustného parazitního kořistění ze soutěžních výkonů jiného. Navrhovatelé podali návrh na vydání předběžného opatření neprodleně. Tato námitka odpůrkyně je také nepřipustnou novotou v odvolacím řízení. ve věci předběžného opatření. Z čestných prohlášení pana Mrázka, pana Beneše a společnosti Weemazz vyplývá, že na stránkách odpůrkyně byla vždy nahrána všechna dosud odvysílaná/zpřístupněná díla navrhovatelky b), takže ve smyslu rozhodnutí Vrchního soudu v Praze č. j. 1 Cmo 30/2022-50 je hrozba, že tam budou nahrány a veřejnosti zpřístupněny i díly ostatní, zcela reálná a opodstatněná.
57. Pokud již k protiprávnímu jednání jednou došlo, pak je pravděpodobnost jeho opakování vyšší, resp. nelze závadné jednání bez dalšího vyloučit. Ostatně první sezóna seriálu Černé vdovy se na platformě odpůrkyně vyskytovala, a proto je jednoznačně osvědčeno, že se zde budou vyskytovat i díly ostatní. Ostatně se díly daných seriálů skutečně objevily na platformě odpůrkyně, k čemuž předložili i několik návrhů na nařízení exekuce. S ohledem na uvedené proto navrhovatelé navrhli, aby odvolací soud napadené rozhodnutí potvrdil.
58. V doplnění odvolání proti usnesení Městského soudu ze dne 15. 2. 2023, č. j. 1 Nc 21/2023-49 (v nadpisu podání je uvedeno chybné číslo jednací 69 – viz obsah podání), odpůrkyně nejprve poukázala na průběh řízení a na potřebu rychlého vyřízení věci, neboť kroky navrhovatelky b) vůči ní jsou likvidační, když uloženému předběžnému opatření není možné plně vyhovět.
59. Odpůrkyně poté zopakovala, že nyní neexistuje technologie umožňující stoprocentně bezchybnou detekci audiovizuálního obsahu, což nemají ani služby typu Google, a to ani za situace, kdy mají k dispozici srovnávací materiál (originální dílo), tím spíš ne za situace, kdy je jim povinnost uložena

podle názvu díla, jež je ve vztahu k samotnému souboru obsahující audiovizuální dílo, zcela bezvýznamný.

60. Dále odpůrkyně poukázala na uložených 5 donucovacích pokut, kdy se v prvních dvou případech jednalo o menší jednotky souborů, které měly předběžné opatření porušit; v případě tří zbývajících pokut se jednalo o jeden jediný soubor, který jej měl porušit (pokuty za 2,7 mil. Kč). Odpůrkyně nad rámec svých povinností intenzivně a s maximálním nasazením provádí manuální kontrolu naprosté většiny nahraných souborů, ale není možné analyzovat jakýkoli soubor z celé řady důvodů, přičemž právě proto je zde úprava ZSIS, protože není možné analyzovat veškerý uživateli nahrávaný obsah. Podle čtvrtého návrhu na uložení pokuty mělo dojít k porušení předběžného opatření souborem s názvem sskm02, jenž měl obsahovat epizodu seriálu Sedm schodů k moci.
61. Odpůrkyně by tak musela zhlédnout všechny nahrávané soubory, a to s dokonalou znalostí seriálů navrhovatelky b), aby byla schopna rozpoznat předběžným opatřením určený obsah. Samotný návrh navrhovatelky b) ale prokazuje, že ani filtrace podle názvu nemůže naplnit uložené povinnosti. K tomu dále odpůrkyně poukázala na možnost kombinací v názvu seriálu a na případy, kdy je název objektivně automatizovaně nevyhledatelný, a to ani filtrací.
62. Dále odpůrkyně uvedla, že navrhovatelka b) neosvědčila zásah do svých práv jejími partnerskými programy. Soud jen převzal tvrzení navrhovatelky, aniž by je detailněji zkoumal. Znalecký posudek Ing. Jana Janky ze dne 16. 1. 2023 (dále jen „posudek navrhovatelů“) není znaleckým posudkem, ale osvědčením stavu věci, a také neobsahuje základní náležitosti posudku. Služby poskytované odpůrkyní, včetně jejich placení uživateli, jsou v souladu se zákonem, k čemuž odkázala na rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 12. 7. 2022, č. j. 1 Cmo 30/2022-50 či ze dne 3. 4. 2023, č. j. 3 Co 5/2023-265. Vedle toho před podáním návrhu na nařízení předběžného opatření byl již ukončen program poskytování provize za zakoupení PREMIUM novými uživateli, kteří vstoupili na server prostřednictvím odkazu doplněného o kód kampaně, což ostatně vyplývá i z předloženého znaleckého posudku.
63. Ohledně dalšího programu odměňujícího uživatele za nahrávání souborů, je zřejmé, že znalec činil testování na souborech, jež nemají se zde projednávanou věcí žádnou souvislost. Proto navrhovatelka b) neosvědčila, že by odpůrkyně komukoli kdykoli vyplatila jakékoli provize za nahrání souborů, jež jsou předmětem jejího návrhu a vydaného předběžného opatření.
64. V řízení nebyl ani osvědčen závěr soudu prvního stupně, že jsou vypláceny odměny uživatelům za konkrétní autorsky chráněná díla v soutěžně významném rozsahu, neboť to nevyplývá z předložených důkazů. Stejně tak je spekulací závěr soudu prvního stupně, že odpůrkyně přiměřeným způsobem neověřila, zda tato odměna není placena v souvislosti s ohrožováním či porušením práv duševního vlastnictví. Do práva duševního vlastnictví je buď zasaženo či ne, pojem ohrožení neexistuje. Navrhovatelka dané tvrzení nijak neosvědčila (znalci žádná odměna vyplacena nebyla), jen tvrdí, že tomu tak má být.
65. Odpůrkyně nevyplácela žádné odměny za soubory, které podléhaly autorskoprávní ochraně, pokud byl odstraněn z důvodu nahlášení nositelem autorských práv, protože uživateli byly odečteny získané odměny za stažení souboru jinými uživateli. A to i do záporu, když došlo k jejich dřívějšímu vyplacení. Lze předpokládat, že znalec umístil soubory na její službu s příslušnými oprávněními, tedy legálně, a proto přičtení odměny (bodů) bylo v pořádku. Pokud by byl obsah nahlášen, došlo by ke stržení těchto bodů. Zároveň posudek dokládá, že odpůrkyně neprodleně reaguje na podněty a soubory hned odstraňuje, tedy plní povinnosti podle § 5 ZSIS.
66. Dále odpůrkyně uvedla, že na ni nedopadá úprava § 46 odst. 1 AZ, což také blíže rozvedla; nicméně pokud by tomu tak nebylo, pak musí dle § 47 odst. 1 písm. b) AZ vynaložit nejlepší úsilí k zamezení nahrání díla, o kterém mu autor poskytl relevantní a nezbytné informace. To nelze zaměňovat s dosažením zcela stoprocentního výsledku. Musí tak být jednoznačně a nepochybnitelně identifikováno konkrétní autorské dílo, přičemž tím nemůže být pouhý název díla, ale originál

celého díla. Na závěr odpůrkyně zopakovala svou argumentaci, že uložená povinnost je v rozporu s judikaturou SDEU o nepřipustném obecném dohledu.

67. Navrhovatelé ve svém vyjádření konstatovali nedůvodnost námitek odpůrkyně. Povinnost uložená předběžným opatřením je splnitelná, přičemž odpůrkyni není uložen způsob, jak to má učinit. Pokud odpůrkyně zvolila filtraci podle názvu souboru, jde to k její tíži (viz také rozhodnutí odvolacího soudu sp. zn. 1 Cmo 30/2022). Dále navrhovatelé poukázali na řadu technologií pro rozpoznávání obsahu: otisk díla (na základě vzorku části díla jej rozpozná v databázi děl), logo (rozpoznávání na základě vodoznaku originálního díla) a hašování (převod souboru do řetězce čísel, jenž umožňuje zjistit opakované nahrání souboru na platformu odpůrkyně).
68. Posudek navrhovatelů lze použít minimálně jako listinný důkaz. Soud prvního stupně nezaložil své rozhodnutí na existenci platby za stahování, ale na existenci partnerských programů, jimiž odměňuje uživatele za nahrávání atraktivních videí. Posudek navrhovatelů nedokládá ukončení jednoho z partnerských programů, ale hovoří se v něm o tom, že za založení nového účtu prostřednictvím odkazu na webové stránky odpůrkyně doplněného o unikátní kód uživatele nebyla připsána odměna. Na str. 27 ale znalec ilustruje, že za stažení souborů obsahujících nelegální kopie autorských děl skrze odkaz na konkrétní soubor na webu odpůrkyně doplněný o unikátní kód uploadera naopak odměna připsána byla. Programy upload a webmaster tak k datu návrhu na vydání předběžného opatření existovaly.
69. Námitka odpůrkyně, že nebylo prokázáno, že by vyplatila odměnu za nahrávání souborů, jež jsou předmětem návrhu, je účelová. Zde je rozhodný obchodní model, založený na poskytování finančních pobídek pro motivaci uživatelů ke zpřístupnění chráněných autorských děl.
70. Námitka neosvědčení toho, že prostřednictvím platformy odpůrkyně dochází v soutěžně významném rozsahu k ohrožování či porušování duševního vlastnictví, je irelevantní. Pro naplnění generální klauzule nekalé soutěže podle § 2976 o. z. stačí způsobilost přivodit újmu, k čemuž navrhovatelé poukázali na judikaturu a také na to, že za rok 2022 zaslali odpůrkyni přes 450 hlášení k odstranění nelegálního obsahu. Navrhovatelé také zmínili, že je na odpůrkyni, jaké opatření aplikuje na ochranu děl navrhovatelů, a že se na jejich stránkách nachází skoro každý jejich film či seriál. V posudku je ověřeno vyplácení odměn za nahrávání chráněných autorských děl, přičemž v době výplaty odměny znalci odpůrkyně nemohla vědět, zda jejich nahrání bylo nebo nebylo v souladu se zákonem. Odpůrkyně tedy neověřuje, zda vyplácí odměnu za legálně či nelegálně nahraná autorská díla. Strhávání ex post odměn za vymazaná díla není ničím doloženo a také se jedná o nepřipustnou novotu v řízení o předběžném opatření. Hospodářský model odpůrkyně nekale profituje ze soutěžních výkonů jiného.
71. Povinnost stanovená v § 5 ZSIS není splněna jen tím, že poskytovatel odstraní jeden konkrétní soubor pod jedním nahlášeným linkem, ale musí zajistit, aby se soubor se stejným obsahem na jeho službě již nevyskytoval. To odpůrkyně neplní, neboť do několika hodin či dnů je obsah nahrán znovu a musí být opakovaně nahlášen.
72. Napadené rozhodnutí je založeno na nekalosoutěžní povaze jednání odpůrkyně, nikoliv na závěru o naplnění podmínek § 46 odst. 1 AZ. Argumentace odpůrkyně § 47 odst. 1 AZ nemůže obstát, neboť jednou z kumulativních podmínek je také úsilí k získání licence k výkonu autorských práv – takový předpoklad naplněn nebyl a odpůrkyně to ani netvrdí. K rozporu uložené povinnosti s judikaturou navrhovatelé zopakovali argumentaci o tzv. zvláštním dohledu. Zároveň znovu odvolacímu soudu navrhli, aby napadené usnesení potvrdil.
73. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací nejprve přezkoumal podle § 212 a násl. o. s. ř. napadené druhé usnesení soudu prvního stupně ze dne 15. 2. 2023, č. j. 1 Nc 21/2023-69, a, aniž nařizoval jednání /§ 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř./, dospěl k závěru, že odvolání odpůrkyně není důvodné.

74. Podle § 96 odst. 1 a 2 o. s. ř. může žalobce (navrhovatel) vzít za řízení zpět návrh na jeho zahájení, a to zčásti nebo zcela. Je-li návrh vzat zpět, soud řízení zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu, zastaví. Je-li návrh na zahájení řízení vzat zpět až poté, co již soud o věci rozhodl, avšak rozhodnutí není dosud v právní moci, soud rozhodne v rozsahu zpětvzetí návrhu též o zrušení rozhodnutí.
75. Z obsahu spisu se podává, že dne 1. 2. 2023 podali navrhovatelé, prostřednictvím společné zástupkyně, návrh na nařízení předběžného opatření. Soud prvního stupně o tomto návrhu rozhodl usnesením ze dne 7. 2. 2023, č. j. 1 Nc 21/2023-49, jež bylo účastníkům doručeno dne 8. 2. 2023. Podáním ze dne 9. 2. 2023 vzali navrhovatelé, prostřednictvím společné zástupkyně, svůj návrh na nařízení předběžného opatření zčásti zpět, a to v rozsahu daných dílů seriálů navrhovatelek b) a c), jež jsou uvedeny pod zamítavými výroky II. a III. tohoto usnesení soudu prvního stupně. Dne 20. 2. 2023 podala odpůrkyně proti tomuto usnesení odvolání.
76. S ohledem na uvedené je zřejmé, že soud prvního stupně postupoval zcela v souladu s § 96 o. s. ř., pokud v daném rozsahu uvedené rozhodnutí ve výrocích II. a III. zrušil a řízení o návrhu na nařízení předběžného opatření v této části zastavil. Zároveň je třeba uvést, že argumentace odpůrkyně o podání zpětvzetí jen jedním z navrhovatelů neodpovídá obsahu tohoto podání, neboť v něm je užito množného čísla v jejich označení a také jsou všichni tři uvedeni v místě jeho podpisu jejich zástupkyní.
77. Soudu prvního stupně lze jen vytknout, že rozhodoval o náhradě nákladů řízení mezi navrhovatelkou c) a odpůrkyní, neboť o ní se v případě (i částečného) vyhovění návrhu na nařízení předběžného opatření může rozhodnout až v řízení o věci samé nebo v řízení o náhradě škody či v odvolacím řízení proti vyhovujícímu usnesení, pokud v něm došlo k zamítnutí návrhu na nařízení předběžného opatření.
78. Proto odvolací soud potvrdil výrok I. usnesení soudu prvního stupně podle § 219 o. s. ř. jako věcně správný a jeho výrok II. bez náhrady zrušil podle § 219a o. s. ř.
79. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací poté přezkoumal podle § 212 a násl. o. s. ř. také napadené první usnesení soudu prvního stupně ze dne 7. 2. 2023, č. j. 1 Nc 21/2023-49, a, aniž nařizoval jednání /§ 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř./, dospěl k závěru, že odvolání odpůrkyně je důvodné.
80. Pro odvolací řízení je podle § 75c odst. 4 o. s. ř. rozhodující stav, jaký zde byl při vydání usnesení soudu prvního stupně. Odvolací soud tedy může pouze přezkoumat důvody, jež vedly soud prvního stupně k zamítnutí návrhu na nařízení předběžného opatření, a přitom může vycházet jen z obsahu spisu, jaký zde byl k datu vydání napadeného usnesení, tedy v tomto případě z podaného návrhu.
81. Rozhodnutí o návrhu na nařízení předběžného opatření nespočívá – jak vyplývá z jeho zákonné úpravy – na výsledcích dokazování, na závěru o skutkovém stavu a ani na právním posouzení věci. Nepředstavuje samo o sobě výsledek procesu, v jehož průběhu by soud zvažoval, jaké provede důkazy (zda provede všechny navržené důkazy nebo jen některé z nich, popřípadě zda provede důkazy, které nebyly účastníky navrženy), jak bude provedené důkazy hodnotit a jaká skutková zjištění z nich učiní, v němž by přihlížel k argumentům účastníků nebo v němž by aplikoval na zjištěný skutkový stav věci právní předpisy. Jediným podkladem pro rozhodnutí soudu jsou (ve všech rozhodných hlediscích, uvedených zejména v § 75c odst. 1 o. s. ř.) údaje a informace, které jsou obsaženy v návrhu a v důkazních prostředcích předložených navrhovatelem, na jejichž základě soud, aniž by vůbec umožnil odpůrkyni se k nim vyjádřit nebo přednést vlastní tvrzení a návrhy, zkoumá, zda jsou splněny podmínky a předpoklady pro nařízení předběžného opatření. Nařízené předběžné opatření představuje jen prozatímní a dočasnou (působící do konečného vyřešení věci nebo do nařízení výkonu rozhodnutí /exekuce/) úpravu práv a povinností účastníků, aniž by jím byl (mohl být) předurčován průběh procesu samotného (řízení ve věci samé) nebo prejudikováno rozhodnutí o sporu nebo o jiné právní věci. Podmínkami pro nařízení předběžného opatření jsou

osvědčení nároku samotného a osvědčení potřeby zatímní úpravy poměrů účastníků nebo obavy z ohrožení výkonu soudního rozhodnutí.

82. Odvolací soud se domnívá, a to na rozdíl od soudu prvního stupně, že tyto podmínky, nutné pro nařízení předběžného opatření, nebyly splněny ani v případě seriálů uvedených ve výroku I. napadeného usnesení.
83. Navrhovatelé se návrhem na nařízení předběžného opatření domáhají (nyní již jen v rozsahu dotčeném odvoláním odpůrkyně), aby se na stránkách www.prehraj.to a www.prehrajto.cz zdržela odpůrkyně umožnění nahrávání, stahování nebo online zhlédnutí prémiových dílů dotčených seriálů navrhovatelky b) - u seriálu Půlnoční zpověď dílů 1-8, u seriálu Sedm schodů k moci dílů 1-2, u seriálu Černé vdovy sezóna 2 dílů 1-8, u seriálu Bodyguardi dílů 1-8 a u seriálu Zákony vlka dílu 1. Navrhovatelé shledávají danou platformu odpůrkyně pirátskou, neboť umožňuje veřejnosti na ni ukládat audiovizuální obsah pocházející z tvorby navrhovatelek b) a c), přičemž díky tomu je značný předpoklad, že se tomu stane i u daných dílů nových seriálů navrhovatelky b). Odpůrkyně aktivně motivuje uživatele, aby na její platformu nahrávali videa s vysokou sledovaností, jimiž jsou právě soubory s chráněnými autorskými díly, jež by jinak byla veřejnosti přístupná za úplaty nebo v konkrétní čas televizního vysílání. Finanční motivaci odpůrkyně poskytuje uživatelům pomocí programů „Upload“ a „Partnerskému programu webmaster“. Uživatel zde dle navrhovatelů nezískává odměnu samotným nahráním souboru, ale až v okamžiku, kdy je tento přehrán nebo stáhnut uživatelem, který za použití služby zaplatil (stahovat mohou jen uživatelé, kteří si koupili předplatné). Platforma odpůrkyně nabízí také funkci právě sledované uživateli a také vyhledávač a našeptávač. Jednání odpůrkyně naplňuje generální klauzuli nekalé soutěže dle § 2976 odst. 1 o. z., soudcovskou skutkovou podstatu tzv. free ridingu a zákonnou skutkovou podstatu parazitování na pověsti dle § 2982 o. z.
84. K uvedenému má odvolací soud shodně se soudem prvního stupně za osvědčené, že odpůrkyně provozuje platformu pro ukládání a sdílení datových souborů pod názvem Přehraj.to, ke které lze mít neomezený přístup prostřednictvím webových stránek www.prehraj.to a www.prehrajto.cz. Zde je uživatelům internetu poskytováno bezplatné úložiště pro nahrávání a sdílení datových souborů bez ohledu na jejich obsah. Jedná se o poskytování služby informační společnosti v podobě tzv. hostingu, tedy ukládání obsahu informací poskytovaných uživatelem ve smyslu § 2 písm. a) a § 5 ZSIS.
85. Dále bylo v řízení osvědčeno, že navrhovatel a) je spolkem sdružujícím komerční vysílatele v České republice a že navrhovatelky b) a c) jsou komerčním provozovatelem televizního vysílání a poskytovatelem audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, přičemž navrhovatelka b) osvědčila, že je držitelem práv k dotčeným seriálům (jež jsou předmětem odvolacího řízení), tedy že jí podle § 80 odst. 2 písm. e) AZ svědčí i výlučné právo sdělovat konkrétní záznamy veřejnosti, tedy ve smyslu § 18 odst. 2 za použití § 82 AZ zpřístupňovat záznamy veřejnosti způsobem, že kdokoli může mít k němu přístup na místě a v čase podle své vlastní volby zejména počítačovou nebo obdobnou síť.
86. Obecně platí, že činnost, která je činností informační společnosti podléhá právní regulaci ZSIS, do něhož byla mj. implementována směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o určitých aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodního styku v rámci vnitřního trhu.
87. V tomto zákoně je upravena mimo jiné odpovědnost poskytovatele služby v souvislosti s ukládáním obsahu informací poskytovaných uživatelem s tím, že tento poskytovatel není povinen dohlížet na obsah informací a aktivně zkoumat jeho protiprávnost, čímž je vytvořen tzv. bezpečný přístav (safe harbour) pro poskytování předmětných služeb informační společnosti.
88. Výklad tohoto pojmu poskytuje rozsudek Soudního dvora EU ze dne 14. 6. 2017 ve věci C-610/2015, Stichting Brein proti Ziggo BV a XS4ALL Internet BV (ve věci portálu Pirate Bay),

v němž jsou stanoveny podmínky pro překročení „safe harbour“, aby bylo možné případně dovodit odpovědnost poskytovatele obsahu za nelegální obsah umístěný na jeho stránkách. Podle tohoto rozsudku k překročení mezí „safe harbour“ dochází tehdy, pokud:

- a) je prováděna indexace souborů torrent, tak aby uživatelé uvedené platformy pro sdílení mohli díla, na která tyto soubory torrent odkazují, snadno nacházet a stahovat;
- b) jde o provozování nejen vyhledávače, ale i rejstříku, v němž jsou díla zařazena do různých kategorií podle povahy děl, jejich druhu nebo oblíbenosti, v nichž jsou roztržena zpřístupněná díla, přičemž dohled nad umístěním díla do příslušné kategorie zajišťovala Pirate Bay, a nikoli uživatelé;
- c) jde o odstraňování zastaralých nebo chybných souborů torrent a aktivní filtrace obsahu ze strany Pirate Bay;
- d) jde o reklamu a propagaci, v níž provozovatelé Pirate Bay na blozích a fórech dostupných na uvedené platformě výslovně uvádějí, že jejich cílem je zpřístupnit chráněná díla uživatelům, a tyto uživatele podněcují k pořízení rozmnoženin těchto děl;
- e) je dáno aktivní vědomí protiprávnosti („provozovatelé Pirate Bay nemohli nevědět, že tato platforma umožňuje přístup k dílům zveřejněným bez svolení nositelů práv“).

89. V případě poskytovatele služby pro sdílení obsahu online je však jeho odpovědnost modifikována novelou autorského zákona č. 429/2022 Sb., konkrétně § 46 a § 47 AZ, podle kterých „poskytovatelem služby pro sdílení obsahu online se pro účely tohoto zákona rozumí poskytovatel služby informační společnosti, jejímž hlavním účelem nebo jedním z hlavních účelů je ukládat a sdělovat veřejnosti velký počet děl nahrávaných uživatelem takové služby a která soutěží nebo může soutěžit s jinými online službami zpřístupňujícími díla stejné cílové skupině, přičemž poskytovatel takové služby tato díla uspořádává a propaguje za účelem zisku. Za poskytovatele služby pro sdílení obsahu online se nepovažuje ten, kdo poskytuje takovou službu informační společnosti, kterou je nezisková online encyklopedie, neziskové vzdělávací a vědecké úložiště, platforma pro vývoj a sdílení softwaru s otevřeným zdrojovým kódem, služba elektronických komunikací, online tržiště a mezipodniková cloudová služba a cloudová služba, která uživatelům umožňuje nahrávat obsah pro vlastní potřebu.

90. Poskytovatel služby pro sdílení obsahu online neodpovídá za neoprávněné sdělování díla veřejnosti podle § 18 odst. 2, pokud

- a) vynaložil nejlepší úsilí k získání oprávnění k výkonu tohoto práva,
- b) v souladu s vysokými odvětvovými standardy odborné péče vynaložil nejlepší úsilí k zamezení nahrání díla, o kterém mu autor poskytl relevantní a nezbytné informace, a
- c) neprodleně poté, co obdržel od autora dostatečně odůvodněné oznámení, znemožnil přístup k dílu nebo je odstranil ze svých internetových stránek a vynaložil nejlepší úsilí k zamezení jeho opětovnému nahrání v souladu s písmenem b).

91. Při určování, zda poskytovatel služby pro sdílení obsahu online splnil své povinnosti podle odstavce 1, se s ohledem na zásadu proporcionality zohlední mimo jiné

- a) druh a rozsah služby, její cílová skupina a typ díla nahraného uživatelem služby a
- b) dostupnost vhodných a účinných prostředků k plnění povinností podle odstavce 1 a jejich náklady pro poskytovatele služby.

92. Při použití nástrojů pro automatické rozpoznávání obsahu může k zamezení nahrání díla podle odstavce 1 písm. b) a k zamezení opětovného nahrání díla podle odstavce 1 písm. c) dojít pouze v

případech, kdy poskytovatel služby pro sdílení obsahu online vyhodnotí nahrávaný obsah jako totožný či rovnocenný dílu identifikovanému autorem podle odstavce 1 písm. b) nebo c). Totožným obsahem se rozumí shodný obsah bez dodatečných prvků nebo přidané hodnoty. Rovnocenným obsahem se rozumí obsah, který se od díla identifikovaného autorem odlišuje jen takovými úpravami, které lze považovat za nepodstatné bez nutnosti poskytnutí dalších údajů autorem a bez samostatného posouzení oprávněnosti užití díla s úpravami podle tohoto zákona.

93. Poskytovatel služeb pro sdílení obsahu online nemá obecnou povinnost dohlížet nad obsahem ukládaným uživateli jeho služby.
94. Poskytovatel služby pro sdílení obsahu online se nemůže dovolat omezení odpovědnosti za ukládání obsahu informací poskytovaných uživatelem podle zákona o některých službách informační společnosti.“
95. Podle odvolacího soudu navrhovatelé naplnění předpokladů odpovědnosti poskytovatele služeb pro sdílení obsahu online (tedy aktivního jednání odpůrkyně) podle § 46 a 47 AZ, neosvědčili. Této povinnosti se podle odvolacího soudu navrhovatelé nezprostí ani samotným odkazem na skutečnost, že podle navrhovatelů je jednání odpůrkyně nekalosoutěžní, tudíž zakázané (k tomu viz níže). Samo prokázání skutečnosti, že poskytování odměn odpůrkyní svým zákazníkům slouží primárně k účelu porušování práv navrhovatelů (srov. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 23 Cdo 2793/2020, ze dne 31. 8. 2021), vyžaduje složité dokazování, které je z podstaty ve fázi návrhu na nařízení předběžného opatření vyloučeno.
96. V návrhu na nařízení předběžného opatření je vytýkáno odpůrkyni, že nedostatečným způsobem plní své povinnosti obsažené v § 5 odst. 1 písm. b) ZSIS, neboť se nahlášené soubory znovu po nějaké době objevují na její platformě. Zde je třeba uvést, že posudek navrhovatelů naopak dokládá, že odpůrkyně nahlášené soubory odstraňuje – viz soudním znalcem na ni nahraný soubor s názvem „Ordinace v růžové zahradě 2 1085“, jež odstranila odpůrkyně ze své platformy k žádosti společnosti Weemaz v průběhu jeho znaleckého zkoumání (viz str. 24 posudku navrhovatelů). V předloženém posudku navrhovatelů však absentují časové údaje, není tak u něj zřejmé, kdy byl soubor nahrán a kdy byl odstraněn.
97. Zároveň je třeba uvést, že judikatura dovodila, že aktivní jednání odpůrkyně nezakládá ani existence vyhledávače, jenž je zcela běžnou činností (funkcí) mnoha internetových platforem a veřejných úložišť, a to včetně našeptávače. Stejně tak je třeba nahlížet na kreditový systém či na reklamy umístěné na stránkách poskytovatele služby informační společnosti. Zde je také třeba znovu poukázat na posudek navrhovatelů, v němž soudní znalec odpovídá na otázku, zda je na službě odpůrkyně přítomná reklama, tak, že ji zde v průběhu znaleckého zkoumání nezaznamenal. Opět i zde absentují jakékoliv časové údaje znalecké činnosti – je známo jen datum písemné objednávky znaleckého posudku (11. 11. 2022) a jeho vypracování (16. 1. 2023).
98. Také je třeba poukázat na rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 12. 7. 2022, č. j. 1 Cmo 30/2022-50, dle něhož není v rozporu se smyslem služby poskytování virtuálního datového úložiště ani prodej kreditů pro (VIP) stahování, tedy rychlostně neomezené stahování souborů. Závadným byl v tomto rozhodnutí shledán u žalované společnosti program Uploader, v němž byly připisovány kredity jen za ukládání souborů, které jsou následně stahovány pouze za kredity (nikoliv volně), díky čemuž nemohlo být jeho účelem nic jiného než podněcovat uživatele k nahrávání uživatelsky natolik atraktivního obsahu, aby za jeho stažení vyčerpali zakoupené kredity.
99. Jak vyplývá z posudku navrhovatelů, obchodní model odpůrkyně v podobě programu Upload není založen na stahování souborů za kredity, ale na odměně uživateli za určitý počet (1 000) stažení nebo přehrání jím nahraného souboru registrovaným uživatelem se zaplaceným programem Premium - str. 27 a 36 (zde odpověď na otázku č. 10) posudku navrhovatelů. Současně ale služba odpůrkyně umožňuje, aby si takový soubor volně přehrál i neregistrovaný uživatel či uživatel bez zaplacené služby Premium.

100. Odvolací soud se proto domnívá, že v tomto případě nelze jednoznačně uzavřít, že účelem tohoto programu odpůrkyně není nic jiného než podněcovat uživatele k nahrávání souborů, jejichž obsah není volně dostupný a je chráněn zejména právy výrobce zvukově obrazových záznamů. Smysl programu podle odvolacího soudu lze spatřovat v podpoře všeobecné aktivity uživatelů platformy odpůrkyně. Ostatně na str. 23 posudku navrhovatelů je uvedena statistika ke 4 souborům (Ulice díl 4366 a díl 4365, Ordinance v růžové zahradě 2 díl 1085 a ZOO díl 68), jež na platformu odpůrkyně nahrál soudní znalec, z níž je zřejmé, že první a třetí soubor byl dvakrát přehrán a zbývající soubory pak pokaždé jednou, a to neregistrovaným uživatelem či uživatelem bez zaplacené služby Premium. Ani zde ale v posudku navrhovatelů není nic uvedeno o tom, kdy byly dané soubory nahrány a kdy došlo k vypracování této statistiky. Je sice pravdou, že na str. 27 posudku navrhovatelů jsou ve směrně k účtu soudního znalce připočteny 4 body za stažení dílů Ulice č. 4366 a 4365, nicméně tyto soudním znalcem nahrané soubory stáhl on sám ze svých dalších dvou nově vytvořených účtů se zaplaceným programem Premium. I zde přitom absentují jakákoliv data – není zřejmý den nahrání těchto souborů, jejich stažení a vypracování funkce směrně.
101. Navrhovatelé neosvědčili ani své tvrzení o odměnách v případě dalšího navrhovatelé vytýkaného programu odpůrkyně, a to partnerského programu Webmaster pro zakládání kampaní. Stručně řečeno se má jednat o šíření odkazu uživatelem s kódem kampaně na platformu odpůrkyně. Nárok na odměnu vznikl za situace, kdy přes tento odkaz vstoupila na platformu odpůrkyně třetí osoba a zároveň si aktivovala účet Premium (odměna až ve výši 70 % z uhrazené částky). Z testování této služby soudním znalcem vyplynulo, že i přes splnění podmínek mu tato odměna nebyla přiznána (viz str. 26 posudku navrhovatelů). Ostatně i v tomto případě absentuje jakákoliv datace činnosti soudního znalce, a proto nelze mít za osvědčené, že tento program skutečně existoval i v době podání návrhu na nařízení předběžného opatření.
102. Obecná otázka možnosti odpůrkyně disponovat některými nástroji strojové kontroly jde nad rámec řízení o návrhu na nařízení předběžného opatření, neboť odpověď na tuto otázku vyžaduje rozsáhlé dokazování, které je však z podstaty v řízení o návrhu na nařízení předběžného opatření vyloučeno.
103. Argumentace odpůrkyně o rozdílu mezi stránkami odpůrkyně v petitu a v navrhovatelé předložených listinách je zcela bezpředmětná, neboť je zcela evidentní, v jakém internetovém prostoru je výdělečná činnost odpůrkyně vykonávána. Argumentací, k níž se nemůže v tomto odvolacím řízení přihlížet, je argumentace účastníků o vysílání několika dílů seriálu Černé vdovy sezóna 2 před spuštěním videotéky navrhovatelky b) prima+, o konkrétních technických řešeních vyhledávání závadného obsahu na platformě odpůrkyně a o existenci exekučního řízení.
104. Lze tedy uzavřít, že zásah soudu do poměrů účastníků má být nejenom účinný a včasný, ale i proporcionální, tedy přiměřený k tvrzené a osvědčené nutnosti potřeby zatímní úpravy poměrů účastníků, plynoucí dle navrhovatelů z porušování autorských práv odpůrkyní, a zásahu učiněnému předběžným opatřením do sféry odpůrkyně. Je zřejmé, že navrhovatelé předložená tvrzení a důkazy nejsou dostatečná k tomu, aby byl soudem učiněn zásadní zásah do sféry odpůrkyně, spočívající v navržených povinnostech. Z těchto důvodů není nařízení předběžného opatření na místě.
105. Odvolací soud na závěr uvádí, že výše uvedené závěry byly učiněny jen ve vztahu k naplnění podmínek pro nařízení předběžného opatření, a že se vůbec nevztahují k věci samé. Toto rozhodnutí také nebrání tomu, aby navrhovatelé podali nový návrh na nařízení předběžného opatření.
106. S ohledem na shora uvedené proto odvolací soud napadený výrok I. usnesení soudu prvního stupně podle § 220 odst. 1 o. s. ř. (per analogiam) změnil a návrh na nařízení předběžného opatření zamítl.

107. Vzhledem k tomu, že se zamítnutím návrhu na nařízení předběžného opatření řízení končí, odvolací soud musel rozhodnout dle § 224 odst. 2 o. s. ř. o náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů.
108. V řízení před soudem prvního stupně, v němž také došlo ke zpětvzetí části návrhu na nařízení předběžného opatření, žádné náklady řízení odpůrkyni nevznikly.
109. V odvolacím řízení byla odpůrkyně plně úspěšná, a proto jí byla přiznána náhrada nákladů v souladu s § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. Náklady odpůrkyně v odvolacím řízení tvoří odměna advokáta ve výši 5 000 Kč za 2 úkony právní služby (převzetí a příprava a odvolání proti prvnímu usnesení) podle § 9 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, po 2 500 Kč /s tarifní hodnotou dle § 9 odst. 3 písm. d) advokátního tarifu/, 2 režijní náhrady ve výši 600 Kč za dva úkony právní služby po 300 Kč a zaplacený soudní poplatek za odvolání ve výši 1 000 Kč. Účelnými naopak nebyly shledány úkony právní služby: odvolání proti druhému usnesení a jeho doplnění, podání ze dne 27. 3. 2023 a také doplnění odvolání z 12. 6. 2023, v němž se opakuje argumentace s předchozími podáními a poukazuje se na exekuční řízení po vydání předběžného opatření (které však nebylo předmětem tohoto rozhodnutí). Náklady odpůrkyně v odvolacím řízení činí 6 600 Kč. Za řízení před soudem prvního stupně odpůrkyni žádné náklady řízení nevznikly.
110. O vrácení navrhovateli uhrazené jistoty přísluší rozhodnout soudu prvního stupně.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Praha 21. srpna 2023

JUDr. Roman Horáček, Ph.D., v.r.
předseda senátu